

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 23 mars 2023 *

”Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 34 och 36 FEUF – Fri rörlighet för varor – Åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion – Bildprogramsupptagningar – Nätförsäljning – Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken det krävs åldersgräns för och märkning av program – Skydd för minderåriga – Upptagningar som åsatts åldersgräns och märkning i en annan medlemsstat – Proportionalitet”

I mål C-662/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) genom beslut av den 29 oktober 2021, som inkom till domstolen den 4 november 2021, i ett förfarande som anhängiggjorts av

Booky.fi Oy,

ytterligare deltagare i rättegången:

Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI),

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden D. Gratsias samt domarna M. Ilešič (referent) och I. Jarukaitis,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI), genom E. Lauri och L. Pekkala,
- Finlands regering, av H. Leppo, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: finska.

– Europeiska kommissionen, genom J. Ringborg, I. Söderlund och F. Thiran, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 34 och 36 FEUF.
- 2 Begäran har framställts i ett förfarande som anhängiggjorts av Booky.fi Oy angående ett beslut av Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (Nationella audiovisuella institutet, Kavi). Kavis beslut avser ett åläggande för Booky.fi att i produktuppgifterna för de bildprogramsupptagningar som företaget tillhandahåller i sin webbutik ange den lägsta åldersgränsen för programmen i enlighet med den klassificering som föreskrivs i finsk lagstiftning.

Tillämpliga bestämmelser

Internationell rätt

- 3 I artikel 17 i konventionen om barnets rättigheter, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 20 november 1989 (*United Nations Treaty Series*, vol. 1577, s. 3), och trädde i kraft den 2 september 1990, föreskrivs följande:

”Konventionsstaterna erkänner den viktiga uppgift som massmedier utför och skall säkerställa att barnet har tillgång till information och material från olika nationella och internationella källor, särskilt sådant som syftar till att främja dess sociala, andliga och moraliska välfärd och fysiska och psykiska hälsa. Konventionsstaterna skall för detta ändamål,

...

- e) uppmuntra utvecklingen av lämpliga riktlinjer för att skydda barnet mot information och material som är till skada för barnets välfärd, med beaktande av bestämmelserna i artiklarna 13 och 18.”

Unionsrätt

- 4 I skälen 59 och 104 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 2010, s. 1) anges följande:

”(59) Tillgången till skadligt innehåll i audiovisuella medietjänster är en viktig fråga för lagstiftare, medier och föräldrar. Nya utmaningar kommer också att uppkomma, särskilt i samband med nya plattformar och nya produkter. Regler som skyddar den fysiska, mentala och moraliska utvecklingen för minderåriga samt den mänskliga värdigheten i alla audiovisuella medietjänster, inbegripet audiovisuella kommersiella meddelanden, är därför nödvändiga.

...

(104) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen upprättandet av ett område utan inre gränser för audiovisuella medietjänster samtidigt som ett starkt skydd av allmänintresset säkerställs, särskilt skyddet för minderåriga och mänsklig värdighet samt främjande av funktionshindrades rättigheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.”

Finsk rätt

- 5 I 1 § lagen om bildprogram (710/2011) av den 17 juni 2011 föreskrivs att lagen har till syfte att skydda barn från bildprogram som är skadliga för deras utveckling.

- 6 I 2 § 1 mom. lagen om bildprogram anges följande:

”Denna lag tillämpas på tillhandahållande av och tillsyn över tillhandahållande av bildprogram i Finland, om programmen tillhandahålls i sådan televisionsverksamhet eller sådan beställ-TV som omfattas av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014). På annat tillhandahållande av och tillsyn över tillhandahållande av bildprogram i Finland tillämpas lagen, om

- 1) programmen tillhandahålls av en sammanslutning eller näringsidkare som är registrerad i Finland eller har ett verksamhetsställe i Finland,
- 2) programmen tillhandahålls av en person som är finsk medborgare eller är varaktigt bosatt i Finland, eller
- 3) beslutet om tillhandahållande av programmet har fattats i Finland.”

- 7 I 3 § 3 punkten lagen om bildprogram definieras ”tillhandahållande av bildprogram” så, att ett bildprogram görs tillgängligt att ses av allmänheten.

8 I 3 § 5 punkten i samma lag anges att klassificering består i att göra en bedömning, grundad på granskning av ett bildprogram, om huruvida bildprogrammet kan ha skadlig inverkan på utvecklingen hos barn under en viss ålder.

9 I 5 § 1 mom. lagen om bildprogram föreskrivs följande:

”Ett bildprogram får tillhandahållas, om inte något annat föreskrivs i 9–11 §, endast om det har klassificerats på det sätt som föreskrivs i 16 § 1 mom. och det i programmet eller i samband med det finns en tydlig märkning som anger åldersgränsen och innehållet, eller om bildprogrammet är ett sådant som avses i 16 § 3 mom. och det i programmet eller i samband med det finns en tydlig märkning som anger åldersgränsen och innehållet. Ett bildprogram som avses i 16 § 2 mom. får tillhandahållas endast om det i programmet eller i samband med det finns en tydlig märkning om 18 års åldersgräns”

10 I 6 § 5 mom. lagen om bildprogram föreskrivs följande:

”Leverantören av ett bildprogram ska informera om åldersgränserna och andra metoder för att skydda barn i samband med tillhandahållandet av program.”

11 9 § i samma lag har följande lydelse:

”Bildprogram behöver inte klassificeras och märkas, om de

- 1) uteslutande innehåller undervisnings- eller bildningsmaterial,
- 2) uteslutande innehåller musik, idrott eller återgivningar av motionsevenemang, kulturevenemang eller andaktsstunder eller av andra liknande tillställningar och evenemang,
- 3) uteslutande innehåller hobbyarbete, välbefinnande, diskussioner, lek, mode, trädgårdsskötsel, byggande, matlagning, inredning, frågesporter, frågelekar eller andra liknande teman för alla åldrar,
- 4) uteslutande innehåller material för marknadsföring av varor eller tjänster,
- 5) uteslutande innehåller information om ideell eller politisk verksamhet,
- 6) innehåller aktuellt nyhetsstoff,
- 7) till innehållet är direktsändningar.

Med avvikelse från 1 mom. 4 punkten ska ett bildprogram som uteslutande innehåller material för marknadsföring av bildprogram klassificeras.”

12 I 10 § lagen om bildprogram föreskrivs följande:

”Bildprogram behöver inte klassificeras och märkas, om de

- 1) hålls tillgängliga i en sådan nätpublikation som avses i lagen om yttrandefrihet i masskommunikation (460/2003) och har framställts eller anskaffats i samband med redigeringen av publikationen,

- 2) hålls tillgängliga i en tjänst som tillhandahåller program framställda av enskilda och bildprogrammet har framställts av en enskild i hobbysyfte,
 - 3) tillhandahålls i utbildningsverksamhet eller annan bildningsverksamhet och har framställts i samband med utbildningsverksamhet eller annan bildningsverksamhet,
 - 4) är spel på en speltjänst och tjänsteleverantören följer sina uppförandekoder som ska vara kontrollerade enligt 8 §.”
- 13 I 11 § 1 mom. lagen om bildprogram föreskrivs följande:
- ”Nationella audiovisuella institutet kan på ansökan bevilja tillstånd att tillhandahålla sådana bildprogram som inte är klassificerade och märkta i enlighet med denna lag vid ett särskilt evenemang som ordnas för tillhandahållandet av bildprogrammen.”
- 14 I 15 § i nämnda lag föreskrivs följande:
- ”Ett bildprogram betraktas som skadligt för barns utveckling, om det på grund av sina våldsinslag eller sitt sexuella innehåll eller genom att skapa ångest eller på något annat jämförbart sätt kan ha skadlig inverkan på barns utveckling.
- Vid bedömningen av skadligheten hos ett bildprogram ska det beaktas i vilket sammanhang och på vilket sätt händelserna i programmet skildras.”
- 15 16 § lagen om bildprogram har följande lydelse:
- ”Om ett bildprogram på det sätt som avses i 15 § är skadligt för barns utveckling, ska programmet utifrån dess innehåll klassificeras enligt en 7, 12, 16 eller 18 års åldersgräns och tilldelas en symbol som beskriver programmets innehåll. Om ett program inte ska betraktas som skadligt för barns utveckling, ska det klassificeras som lämpligt för alla åldrar.
- Ett program behöver inte klassificeras om det entydigt bara är avsett för personer som fyllt 18 år. Programmet får tillhandahållas bara om det finns en tydlig märkning om åldersgränsen 18 år i programmet eller i samband med det.
- [Kavi] kan godkänna en åldersgräns och innehållssymbol som getts ett program inom Europeiska unionen för användning i Finland på det sätt som avses i denna lag, utan att programmet klassificeras i Finland.”
- 16 Enligt 19 § lagen om bildprogram utövar Kavi tillsyn över efterlevnaden av lagen.
- 17 I 30 § lagen om bildprogram föreskrivs en rätt att begära omprövning av Kavis klassificeringsbeslut.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 18 Booky.fi är ett finskt företag som i sin webbutik säljer bildprogram som finns upptagna på fysiska medier, såsom dvd:er och Blu-ray-skivor.

- 19 I samband med en kontroll som genomfördes år 2018 konstaterade Kavi att Booky.fi erbjöd bildprogramsupptagningar till försäljning utan sådan märkning om tillåten åldersgräns och innehåll som krävs enligt lagen om bildprogram.
- 20 Genom beslut av den 9 juli 2018 ålade Kavi Booky.fi att bland annat lägga till dessa uppgifter i produktuppgifterna för de bildprogramsupptagningar som företaget säljer. I beslut av den 9 oktober 2018 avslog Kavi Booky.fi:s begäran om omprövning av förstnämnda beslut.
- 21 Booky.fi överklagade Kavis beslut till Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) som ogillade överklagandet genom dom av den 9 december 2019. Helsingfors förvaltningsdomstol fann att med avseende på en webbutik så tillhandahålls ett bildprogram, i den mening som avses i 5 § 1 mom. lagen om bildprogram, när en upptagning av ett sådant program erbjuds till försäljning eller då det finns en möjlighet att beställa upptagningen på annat sätt. Upptagningen måste därför innehålla eller åtföljas av en uppgift om den åldersgräns som gäller enligt den lagen.
- 22 Booky.fi har till stöd för sitt överklagande av den domen till Högsta förvaltningsdomstolen (Finland), som är den hänskjutande domstolen i förevarande mål, gjort gällande att det utgör en åtgärd med verkan motsvarande kvantitativa importrestriktioner att kräva att de bildprogram som företaget säljer i sin webbutik ska vara föremål för klassificering och märkning i enlighet med de åldersgränser som gäller i Finland, trots att programmen i fråga redan klassificerats i en annan medlemsstat och åldersgränsmärkts i enlighet med lagstiftningen i den andra medlemsstaten.
- 23 Enligt Booky.fi går bestämmelserna i lagen om bildprogram utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att skydda barn, när tillhandahållandet av bildprogram uteslutande riktar sig till vuxna köpare. Booky.fi har dessutom hävdatt att skyldigheten för företaget att klassificera samtliga bildprogramsupptagningar som erbjuds i dess webbutik i enlighet med finsk lagstiftning strider mot proportionalitetsprincipen. En klassificering som endast omfattar de upptagningar som i realiteten importeras till Finland skulle vara mindre restriktiv för den fria rörligheten för varor. Booky.fi har i detta avseende uppgett att företaget beställer de bildprogramsupptagningar som erbjuds på dess webbplats från internationella grossister. Beställningar görs endast för de order som görs hos företaget.
- 24 Enligt den hänskjutande domstolen omfattas tillhandahållandet av bildprogramsupptagningar i en webbutik av begreppet ”tillhandahållande av bildprogram”, i den mening som avses i 5 § 1 mom. lagen om bildprogram. Detta innebär att en uppgift om den åldersgräns som motsvarar klassificeringen av programmet enligt den lagen måste finnas bland produktuppgifterna för upptagningen då den erbjuds till försäljning. Detta gäller oberoende av om det program som upptagningen avser har klassificerats av behörig myndighet i en annan medlemsstat.
- 25 Enligt den hänskjutande domstolen är det inte möjligt för köparen att vid försäljningstillfället kunna informera sig om bildprogrammets innehåll och finska åldersgränsmärkning om bildprogramsupptagningar säljs åtföljda av en åldersgränsmärkning som följer klassificeringen i en annan medlemsstat. Detta medför att det inte är möjligt att uppnå den skyddsnivå för barn som eftersträvas i lagen om bildprogram.
- 26 Den hänskjutande domstolen frågar sig emellertid om skyldigheten att klassificera och åldersgränsmärka program enligt lagen om bildprogram, under de omständigheter som är aktuella i målet, inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå lagens mål att skydda barn.

- 27 Den hänskjutande domstolen anser i synnerhet att omständigheterna i detta mål skiljer sig från omständigheterna i det mål som avgjordes genom domen av den 14 februari 2008, *Dynamic Medien* (C-244/06, EU:C:2008:85), eftersom det i förevarande fall inte finns någon möjligt att göra undantag från åldersgränsmärkningskyldigheten i lagen om bildprogram, även då det råder säkerhet om att köparen av bildprogramsupptagningen är vuxen.
- 28 Bestämmelserna i den lagen skiljer sig även från den tyska lagstiftning som var aktuell i det mål som avgjordes genom domen av den 14 februari 2008, *Dynamic Medien* (C-244/06, EU:C:2008:85). Den tyska lagstiftningen var tillämplig både på säljare av bildprogram med hemvist i Tyskland och på säljare med hemvist i andra medlemsstater. Detta är inte fallet beträffande lagen om bildprogram.
- 29 Mot denna bakgrund har Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:

”1) Utgör artikel 34 FEUF, med beaktande av artikel 36 FEUF, ett hinder för en sådan tolkning av 5 § 1 mom. i lagen om bildprogram som förutsätter att bildprogramsupptagningar klassificeras enligt lagen om bildprogram och att åldersgränsmärkningar enligt klassificeringen i lagen om bildprogram bifogas produktinformationen redan i det skedet då bildprogramsupptagningarna finns till salu i näthandeln, trots att bildprogramsupptagningarna är klassificerade och märkta i en annan medlemsstat och upptagningarna inte ännu har skickats till Finland?

Har det betydelse för bedömningen att lagen om bildprogram saknar bestämmelser om avvikelser från klassificering och märkning av bildprogram på den grunden att man försäkrat sig om att den som köper bildprogramsupptagningen är myndig, och att ovan nämnda krav att på nytt klassificera och märka program endast tillämpas på tillhandahållande av bildprogramsupptagningen i näthandel om den som tillhandahåller programmet är ett samfund eller en näringsidkare som har registrerats i Finland eller som har en verksamhetsplats i Finland, eller programmet tillhandahålls av en person som är finsk medborgare eller är varaktigt bosatt i Finland, eller om beslutet att tillhandahålla programmet har fattats i Finland?

2) Om proportionaliteten gällande det ovan nämnda kravet att på nytt klassificera och märka program förutsätter att en avvikelse är möjlig på den grunden att man försäkrat sig om att köparen är myndig, ska i försäljningen av bildprogramsupptagningar till myndiga personer förutsättas att det råder full säkerhet om köparens myndiga ålder vid beställnings- och köptillfället eller räcker det att bildprogramsupptagningar försäljare strävar efter att försäkra sig om att köparen är myndig?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 30 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftningen i en medlemsstat som, i syfte att skydda minderåriga från audiovisuellt innehåll som kan skada deras välfärd eller utveckling, kräver att bildprogram som är upptagna på fysiska medier och som säljs i en webbutik har genomgått åldersgränsklassificering och åldergränsmärkning i enlighet med nationell rätt i den

medlemsstaten innan de erbjuds till försäljning, inbegripet när programmen redan genomgått ett förfarande samt motsvarande åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i enlighet med nationell rätt i en annan medlemsstat.

- 31 Den hänskjutande domstolen vill dessutom få klarhet i huruvida det i samband med denna bedömning är relevant att det i den aktuella nationella lagstiftningen inte föreskrivs något undantag från detta krav när det går att fastställa att köparen av en upptagning som omfattas av denna lagstiftning är myndig samt huruvida det är relevant att lagstiftningen endast är tillämplig på program som tillhandahållas av företag eller näringsidkare som är registrerade i den aktuella medlemsstaten eller av en person som är medborgare i den medlemsstaten eller som har stadigvarande hemvist där, eller när beslutet att tillhandahålla programmen fattats i den medlemsstaten.
- 32 EU-domstolen erinrar om att den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna utgör en grundläggande princip i EUF-fördraget som kommer till uttryck genom förbudet i artikel 34 FEUF mot kvantitativa importrestriktioner mellan medlemsstaterna och mot åtgärder med motsvarande verkan (dom av den 18 juni 2019, Österrike/Tyskland, C-591/17, EU:C:2019:504, punkt 119 och där angiven rättspraxis).
- 33 Det följer av fast rättspraxis att alla åtgärder som direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan hindra handeln inom unionen, utgör åtgärder med verkan motsvarande kvantitativa importrestriktioner, vilka enligt artikel 34 FEUF är förbjudna mellan medlemsstaterna (dom av den 18 juni 2019, Österrike/Tyskland, C-591/17, ej publicerad, EU:C:2019:504, punkt 120 och där angiven rättspraxis).
- 34 En åtgärd, även om den varken har som syfte eller verkan att behandla produkter från andra medlemsstater mindre fördelaktigt, omfattas även av begreppet ”åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa begränsningar” i den mening som avses i artikel 34 FEUF, om den hindrar att varor med ursprung i andra medlemsstater får tillträde till en medlemsstats marknad (dom av den 18 juni 2019, Österrike/Tyskland, C-591/17, EU:C:2019:504, punkt 121 och där angiven rättspraxis).
- 35 Den åtgärd som är aktuell i förevarande fall innebär att bildprogram, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där de säljs i en webbutik, måste – innan de erbjuds till försäljning – ha genomgått ett kontrollförfarande samt klassificering och märkning i enlighet med de åldersgränser som gäller för att skydda minderåriga. Denna åtgärd får till resultat att det blir mer omständligt och kostsamt att importera bildprogramsupptagningar från en annan medlemsstat.
- 36 En sådan åtgärd är således ägnad att hindra tillträdet till marknaden i den berörda medlemsstaten för bildprogramsupptagningar från andra medlemsstater och i enlighet med den rättspraxis som det hänvisats till i punkterna 32–34 ovan, utgör den följaktligen en åtgärd med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner, i den mening som avses i artikel 34 FEUF, och är i princip oförenlig med de skyldigheter som följer av den artikeln (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2008, Dynamic Medien, C-244/06, EU:C:2008:85, punkterna 34 och 35).
- 37 Det följer av fast rättspraxis att en nationell lagstiftning som utgör en åtgärd med verkan motsvarande kvantitativa restriktioner likväl kan vara motiverad av något av de skäl av allmänintresse som räknas upp i artikel 36 FEUF eller av tvingande krav av allmänintresse. I båda dessa fall måste den nationella åtgärden vara ägnad att säkerställa att det eftersträlvade målet

uppnås och den får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål (se, bland annat, dom av den 12 november 2015, Visnapuu, C-198/14, EU:C:2015:751, punkt 110 och där angiven rättspraxis).

- 38 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att den åtgärd som är aktuell i det nationella målet syftat till att, såsom framgår av 1 § lagen om bildprogram, skydda barn från bildprogram vilkas innehåll är skadligt för deras utveckling.
- 39 Domstolen erinrar om att skyddet för barn är stadfast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det i artikel 24.1 stadgas att barn har rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd. Skyddet för barn erkänns även i flera folkrättsliga instrument, däribland konventionen om barnets rättigheter, vilken ratificerats av samtliga medlemsstater. I artikel 17 e i den konventionen stadgas att de fördragsslutande parterna ska uppmuntra utvecklingen av lämpliga riktlinjer för att skydda barnet mot information och material som är till skada för barnets välfärd.
- 40 Med avseende på bildprogram har unionslagstiftaren i skäl 59 i direktiv 2010/13 understrukt behovet av att skydda minderåriga från innehåll som kan vara skadligt för dem. I skäl 104 i samma direktiv har unionslagstiftaren erinrat om att det är fråga om ett mål av allmänintresse som förtjänar ett starkt skydd.
- 41 Skyddet av minderåriga mot bildprogram vilkas innehåll kan skada deras välfärd och utveckling utgör följaktligen ett tvingande krav av allmänintresse som i princip kan motivera en restriktion av den fria rörligheten för varor (se för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2008, Dynamic Medien, C-244/06, EU:C:2008:85, punkt 42 och där angiven rättspraxis, och dom av den 19 november 2020, ZW, C-454/19, EU:C:2020:947, punkt 40).
- 42 Såsom framgår av punkt 37 ovan ska det även prövas huruvida den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet är ägnad att säkerställa uppnåendet av detta legitima mål och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- 43 I detta hänseende ankommer det ytterst på den hänskjutande domstolen, som är ensam behörig att bedöma de faktiska omständigheterna i målet och att tolka den nationella lagstiftningen, att avgöra huruvida och i vilken utsträckning denna lagstiftning uppfyller dessa krav (dom av den 7 september 2022, Cilevičs m.fl., C-391/20, EU:C:2022:638, punkt 72 och där angiven rättspraxis). Den domstolen ska göra en objektiv bedömning, med hjälp av exakta statistiska uppgifter eller på annat sätt, av huruvida den bevisning som medlemsstaten lagt fram rimligen gör det möjligt att anse att de medel som valts är ägnade att förverkliga de eftersträvade målen samt huruvida det är möjligt att uppnå dessa mål genom åtgärder som är mindre begränsande för den fria rörligheten för varor (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 oktober 2016, Deutsche Parkinson Vereinigung, C-148/15, EU:C:2016:776, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 44 EU-domstolen, som ska ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar, är emellertid behörig att, mot bakgrund av handlingarna i det nationella målet och de skriftliga och muntliga yttranden som getts in till den, lämna upplysningar av sådant slag att den hänskjutande domstolen kan avgöra målet (dom av den 7 september 2022, Cilevičs m.fl., C-391/20, EU:C:2022:638, punkt 73 och där angiven rättspraxis).

- 45 Vad för det första beträffar frågan huruvida den nationella lagstiftning som är aktuell i det nationella målet är lämplig för att uppnå de eftersträlvade målen, konstaterar domstolen att kravet att de bildprogram som säljs i en medlemsstat måste – innan de erbjuds till försäljning – klassificeras och/eller förses med en uppgift om den lägsta rekommenderade åldersgränsen för att titta på programmet är lämplig för att skydda minderåriga från program vilkas innehåll kan skada deras välfärd eller deras utveckling, såvitt nämnda krav gör det möjligt för konsumenterna att bli informerade om vilken typ av innehåll dessa program har och följaktligen att avgöra vilka av dessa program som är lämpade för åldern hos de barn som de har ansvar för (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2008, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, punkt 47).
- 46 Den lagstiftning i vilken en sådan åtgärd föreskrivs kan emellertid endast anses vara ägnad att säkerställa detta mål om den verkligen svarar mot önskan att uppnå detta mål och om den genomförs på ett konsekvent och systematiskt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 juli 2019, *kommissionen/Tyskland*, C-377/17, EU:C:2019:562, punkt 89 och där angiven rättspraxis).
- 47 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att det i den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet föreskrivs flera undantag från skyldigheten att klassificera och märka bildprogram i Finland.
- 48 Såsom framgår av begäran om förhandsavgörande grundar sig dessa undantag, som föreskrivs i §§ 9 och 10 lagen om bildprogram, på innehållet i det berörda programmet eller på det sammanhang i vilket programmet tillhandahålls. Enligt 11 § lagen om bildprogram får ett sådant undantag, på vissa villkor, beviljas efter ansökan.
- 49 Sådana undantag, såvitt de är strikt definierade och/eller avser bildprogram vilkas innehåll i princip inte kan skada minderårigas utveckling, har emellertid en begränsad räckvidd. Med förbehåll för den hänskjutande domstolens prövning förefaller det således inte som om dessa åtgärder kan utgöra hinder för uppnåendet av målet med nämnda lag.
- 50 För det andra framgår det av 2 § lagen om bildprogram att en bildprogramsupptagning omfattas av lagen endast om den tillhandahålls i Finland av en sammanslutning eller en näringsidkare som är registrerad i den medlemsstaten eller som har ett verksamhetsställe där, av person som är finsk medborgare eller är varaktigt bosatt i Finland eller beslutet om tillhandahållande av programmet har fattats i Finland.
- 51 En sådan bestämmelse, såvitt den får till följd att en del av de upptagningar härrörande från en annan medlemsstat som kan säljas i Finland undantas från tillämpningsområdet för lagen om bildprogram, gör det således möjligt att i Finland sälja programupptagningar som inte är märkta med en lägsta åldersgräns. Bestämmelsen förefaller således kunna inskränka effektiviteten av den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, till förfång för uppfyllandet av målet att skydda minderåriga.
- 52 Den finska regeringen har i sitt skriftliga yttrande angett att det i Finland inte varit möjligt att införa en rättslig reglering enligt vilken bildprogramsupptagningar som säljs på distans från en annan medlemsstat skulle kunna omfattas av klassificeringsskyldigheten i lagen om bildprogram. Under alla omständigheter skulle det i praktiken ha varit omöjligt att på ett effektivt sätt kontrollera efterlevnaden av en sådan skyldighet.

- 53 Enligt den finska regeringen gör dessutom flertalet av finska konsumenter sina inköp i webbutiker som är hemmahörande i Finland, vilket innebär att förverkligandet av det mål som eftersträvas med lagen om bildprogram inte skulle undergrävas på ett avgörande sätt av det faktum att lagens bestämmelser inte omfattar samtliga utländska leverantörer av bildprogramsupptagningar.
- 54 Såsom framgår av den rättspraxis som det erinrats om i punkt 43 ovan, ankommer det på den hänskjutande domstolen att göra en objektiv bedömning, bland annat med hjälp av uppgifter från myndigheterna i den berörda medlemsstaten, huruvida klassificerings- och märkningsskyldigheten för bildprogramsupptagningar som saluförs i Finland – med hänsyn till i synnerhet tillämpningsområdet för den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet – verkligen motsvarar behovet att förverkliga målet att skydda minderåriga från program vilkas innehåll kan skada deras välfärd eller utveckling.
- 55 I detta syfte ska det bland annat tas hänsyn till det *ratio legis* som ligger till grund för det inskränkta tillämpningsområdet för den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet och de konkreta konsekvenser som denna inskränkning får förverkligandet av det eftersträvarde målet.
- 56 Beträffande bedömningen av huruvida den åtgärd som är aktuell i det nationella målet är nödvändig, understryker domstolen att, när det saknas harmonisering på unionsnivå av reglerna för klassificering och märkning av bildprogram, ankommer det på medlemsstaterna att avgöra på vilken nivå de vill sätta skyddet för minderåriga mot audiovisuellt innehåll som kan skada deras välfärd och utveckling.
- 57 De åtgärder som en medlemsstat vidtar för att skydda minderåriga mot innehåll av sådan typ motsvarar således inte med nödvändighet en av samtliga medlemsstater delad uppfattning om nivån och formerna för detta skydd. Eftersom denna uppfattning kan skilja sig från en medlemsstat till en annan, beroende på moraliska eller kulturella överväganden, ska medlemsstaterna medges ett utrymme för skönsmässig bedömning på området (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 november 2020, ZW, C-454/19, EU:C:2020:947, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 58 Den omständigheten att en medlemsstat har valt en metod för att skydda minderåriga från innehåll som kan vara skadligt för deras välfärd och utveckling som skiljer sig från vad en annan medlemsstat har valt, kan inte i sig inverka på bedömningen av huruvida de nationella bestämmelserna på området är proportionella. Dessa bestämmelser ska endast bedömas mot bakgrund av den målsättning som de eftersträvar och den skyddsnivå som den aktuella medlemsstaten avser att upprätthålla (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2008, Dynamic Medien, C-244/06, EU:C:2008:85, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 59 Av detta följer bland annat att en medlemsstat har rätt att anse att konsumenter i landet ska kunna grunda sig på ålders- och innehållsmärkningar som avspeglar rådande moral- och kulturuppfattningar i den medlemsstaten, så att dessa konsumenter med full kännedom kan avgöra huruvida ett visst bildprogram är anpassat till åldern på de minderåriga som de är ansvariga för.
- 60 Det kan följaktligen inte krävas av en medlemsstat att den, av det skälet att bildprogram redan åldersgränsklassificerats och åldersgränsmärkts i en annan medlemsstat, avskaffar skyldigheten att sådana program som säljs i en webbutik ska genomgå åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i den förstnämnda medlemsstaten, innan de erbjuds till försäljning.

- 61 En medlemsstat kan inte heller vara skyldig att föreskriva ett undantag från skyldigheten att åldersgränsklassificera och åldergränsmärka bildprogram, för det fall att det kan styrkas att den som köper en upptagning av ett sådant program är myndig. Om bildprogram skulle åldersgränsklassificeras och åldergränsmärkas före avsändandet av det medium på vilket de finns upptagna, men efter det att konsumenten köpt programmet, skulle konsumenterna inte med full kännedom kunna avgöra huruvida ett program är lämpat för åldern för de minderåriga som de är ansvariga för eller som kan få tillgång till programmet. Risken skulle således vara större för att en minderårig får åtkomst till ett program som inte är lämpat för dennes ålder. Mot bakgrund av dessa överväganden kan det inte heller krävas av en medlemsstat att den endast måste låta program som faktiskt levererats till Finland vara underkastade klassificerings- och märkningsskyldigheten.
- 62 Domstolen påpekar dessutom att den begränsning av den fria rörligheten för bildprogramsupptagningar som följer av en sådan åtgärd som den som är aktuell i det nationella målet, inte förefaller gå utöver vad som är nödvändigt för att förverkliga det mål som eftersträvas med åtgärden. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta.
- 63 Härvidlag framgår det av beslutet om hänskjutande att den finska lagstiftaren i 2 § 1 mom. lagen om bildprogram har inskränkt tillämpningsområdet för den omtvistade åtgärden och har i §§ 9–11 i samma lag föreskrivit flera undantag från skyldigheten att klassificera och märka bildprogram.
- 64 Det finns heller inte några uppgifter i handlingarna i målet som tyder på att klassificeringsförfarandet enligt nämnda lag inte skulle vara lättillgängligt, att det inte skulle kunna genomföras inom rimlig tid eller att det inte skulle finnas någon möjlighet att överklaga till domstol, för det fall förfarandet skulle utmynna i ett avslagsbeslut. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att kontrollera detta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 2008, *Dynamic Medien*, C-244/06, EU:C:2008:85, punkterna 50 och 51).
- 65 Mot bakgrund av det anförda ska den första frågan besvaras enligt följande.
- Artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat som, i syfte att skydda minderåriga från audiovisuellt innehåll som kan skada deras välfärd och utveckling, kräver att bildprogram som är upptagna på fysiska medier och som säljs i en webbutik har genomgått ett förfarande samt åldersgränsklassificering och åldergränsmärkning i enlighet med nationell rätt i den medlemsstaten, innan de erbjuds till försäljning, inbegripet när programmen redan genomgått ett förfarande samt motsvarande åldersgränsklassificering och åldergränsmärkning i enlighet med nationell rätt i en annan medlemsstat, under förutsättning att lagstiftningen är ägnad att säkerställa att detta mål förverkligas och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.
 - Den omständigheten att en del av de upptagningar som kan komma att erbjudas till försäljning i den aktuella medlemsstaten från en annan medlemsstat inte omfattas av lagstiftningens tillämpningsområde är härvidlag inte av avgörande betydelse, med förbehåll för att en sådan inskränkning inte undergräver förverkligandet av det eftersträfvade målet. Den omständigheten att det i den aktuella nationella lagstiftningen inte föreskrivs något undantag från detta krav när det kan styrkas att den person som köper en upptagning som omfattas av nämnda lagstiftning är myndig saknar också betydelse.

Den andra frågan

- 66 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den andra frågan

Rättegångskostnader

- 67 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

Artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat som, i syfte att skydda minderåriga från audiovisuellt innehåll som kan skada deras välfärd och utveckling, kräver att bildprogram som är upptagna på fysiska medier och som säljs i en webbutik har genomgått ett förfarande samt åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i enlighet med nationell rätt i den medlemsstaten, innan de erbjuds till försäljning, inbegripet när programmen redan genomgått ett förfarande samt motsvarande åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i enlighet med nationell rätt i en annan medlemsstat, under förutsättning att lagstiftningen är ägnad att säkerställa att detta mål förverkligas och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.

Den omständigheten att en del av de upptagningar som kan komma att erbjudas till försäljning i den aktuella medlemsstaten från en annan medlemsstat inte omfattas av lagstiftningens tillämpningsområde är härvidlag inte av avgörande betydelse, med förbehåll för att en sådan inskränkning inte undergräver förverkligandet av det eftersträlvade målet. Den omständigheten att det i den aktuella nationella lagstiftningen inte föreskrivs något undantag från detta krav när det kan styrkas att den person som köper en upptagning som omfattas av nämnda lagstiftning är myndig saknar också betydelse.

Underskrifter